Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26095
Copyright: Admont, Benediktinerstift

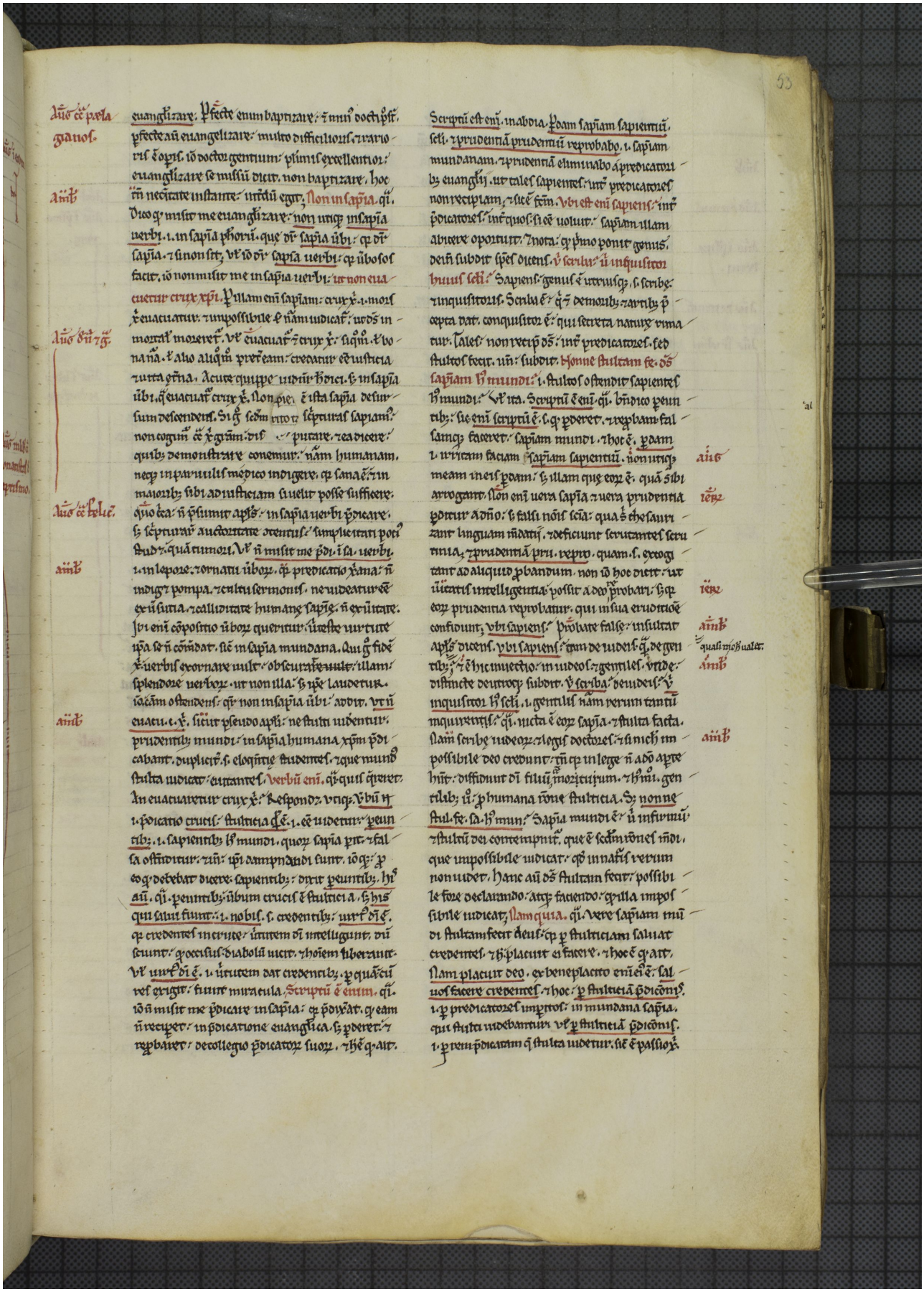

53

Ad 1 ce pola
gianos.

euangelizare. Pfecte enim baptizare: ⁊ mu̅ doctu̅ pst.
pfecte aũ euangelizare: multo difficiliouis. ⁊ rario
ris ẽ opis. ĩ doctor gentium: plimis excellentior:
euangelizare se missu̅ dicit. non baptizare. hoc
ĩ̃ necitate instante: unitũ egit; Non in sapia. qi.
Dico q̃ misit me euangelizare: non unq̃ in sapia
uerbi. i. in sapia phorũ. quę dr̃ sapia ũbi: q̃ dr̃
sapia. ⁊ si non sit, vt ĩ dr̃ sapia uerbi: q̃ ũbo sol
facit. ĩ̃ non misit me in sapia uerbi: ut non eua
cuetur crux xpi. Pullam enim sapiam: crux ẋ. i. mors
ẋ euacuatur. ⁊ impossibile ẋ nam iudicat: uros in
mortal̃ morere. vt euacuat ⁊ crux ẋ: signũ. ẋ bo
na ñã. ẋ alio aliqd̃ preeam: credatur ẋ iustitia
iuta ẋ ĩna. Acute quippe iudiu̅ hoiei. ẋ in sapia
ũbi. q̃ euacuat crux ẋ. Non pie ẋ ista sapia deur
sum descendens. Si q̃ secm̃ ipsos sẋpiunt sapiam̃
non cognũ ẋ ẋ grãm dis putare. ⁊ a dicere:
quib̃ demonstrare conemur: nam humanam.
neq̃ in paruulis medico indigere. q̃ sana ẋ. ⁊ in
maoribus sibi ad iustiam sufficere.
quo ẋa: ũ plumur apls: in sapia uerbi pdicare:
ẋ sẋpiunt̃ auctoritate ornatus: simplicitati poci
tud̃. quã iumoi. vt ũ misit me pdi. ĩ sa. uerbi.
i. in lepore. ornatu ũbor. q̃ predicatio xana: ũ
indigt̃ pompa. ⁊ cultu sermonis. ne uideatur ẋ
ex ũsuia. ⁊ calliditate humane sapie. ũ ex ũitate.
Jpi enim cõposito ũbor quer̃itur. ũ ẋste uirtute
ipa se ũ cõmdat. sic in sapia mundana. dum g̃ fide
ẋ uerbis ornare multi obscuratẋ multi: ullam
splendore uerbor. ut non illa: ẋ ipe laudetur.
iãã ostendens: qi non in sapia ũbi: addit. vt ũ
euacu. i. ẋ. sicut pseudo apli: ne stulti uidentur.
prudentib̃ mundi: in sapia humana xpm pdi
cabant. duplicit̃. s. eloq̃nte studentes. ⁊ que mundo
stulta iudicat̃ eutantes. Verbũ enim. qi quis q̃rerat
An euacuaretur crux ẋ: Respondo. vnq̃. Vbũ ẋ
i. pdicatio crucis: stultitia q̃ ẋ. i. ẋ uidetur: peun
tib̃: i. sapientib̃ ẋ mundi. quor sapia pt. ⁊ fal
sa ostendit̃ ⁊ ĩ̃: qui damnandi sunt. ĩ̃ q̃ ẋ
eo q̃ debebat dicere sapientib̃: dicit peuntib̃. hi
aũ. qi. peuntib̃: ũbum crucis ẋ stultitia. ẋ his
qui saui fiunt: i. nobis. s. credentib̃: ut ẋ dei ẋ.
q̃ credentes in cruce ẋ uirtutem dei intelligunt. nũ
scunt. q̃ occisus diabolũ uicit. ⁊ hoiem liberauit.
vt uirtus dei ẋ. i. uirtutem dat credentib̃. ẋ quã cũ
res q̃rigit̃ fiunt miracula. Scriptũ ẋ enim. qi.
ĩ̃ ũ misit me pdicare in sapia: q̃ pdicat. q̃ eam
ũ recuper. in pdicatione euangelica. ẋ pderet. ⁊
reprbaret: de collegio pdicator suor. ⁊ hẋ q̃ ait.

Scriptũ est enim. in abdia. Pdam sapiam sapientiũ.
seli. ⁊ prudentiã prudentiũ reprobabo. i. sapiam
mundanam. ⁊ prudentiã eium uiabo á predicatoru
b̃ euangli. ut tales sapientes. inter predicatores
non recipiam, ⁊ sicẋ fẋm. Vbi est enim sapiens: inter
pdicatores: inter quos: si ẋ uolunt: sapiam illam
abiere oportuit. ⁊ nota: q̃ pmo ponit genus.
deiñ subdit sp̃es dicens. Vbi scriba: ũ inquisitor
huius seli: Sapiens: genus est utrusq̃. s. scribe.
⁊ inquisitor. Scriba ẋ: q̃ ẋ demoub̃ ⁊ rarib̃ p̃
cepta dat. conquisitor ẋ: qui secreta natur̃ rima
tur. ⁊ alet̃ non recip̃ ds: inter predicatores. sed
stultos fecit. uñ: subdit. Nonne stultam fe. ds
sapiam ẋ mundi: i. stultos ostendit sapientes
ẋ mundi: vt ita. Scriptũ ẋ enim. qi. bñdico peun
tib̃: sic enim scriptũ ẋ. i. q̃ poderet. ⁊ reprbam fal
samq̃ faceret. sapiam mundi. ⁊ hoc ẋ. pdam
i. uiriam faciam sapiam sapientiũ. non unq̃
meam in eis pdam: ẋ illam quę eor ẋ. quã sibi
arrogant. Non enim uera sapia ⁊ uera prudentia
poteur a dño: ẋ fatui nõt scia: qua ẋ thesauri
zant linguam ñdati. ⁊ deficiunt scrutantes scru
tinia. ⁊ prudentiã pru. reprb. quam. s. cerogi
tant ad aliquid pbandum. non ĩ̃ hoc dicit: ut
ũitatis intelligentia possit a deo probari: ẋ q̃
eor prudentia reprobatur. qui in sua eruditõe
confidunt; vbi sapiens: probare false: insultat
apls dicens. vbi sapiens: tam de iudeis. q̃. de gen
tib̃: ẋ hic inuectio. in iudeos. ⁊ gentiles. vnde
distincte deutroq̃ subdit. vbi scriba: de iudeis: vbi
inquisitor ẋ seli. i. gentilis. nam rerum tantũ
inquirentes: q̃ iucta ẋ eor sapia. ⁊ stulta facta.
sam̃ scribe iudeor. ⁊ legis doctores. ⁊ ũ nisi im
possibile deo credunt: tñ q̃ in lege ũ ado apte
hũt: diffidunt dr̃ filiũ mortuorum. ⁊ hm̃. gen
tilib̃ ũ: p humana rõne stultitia. ds non ne
stul. fe. sa. ẋ mun: Sapia mundi ẋ ũ infirmũ
⁊ stultũ dei contempnit̃. que ẋ secm̃ rõnes mũdi.
que impossibile iudicat: q̃ in natis rerum
non uidet. Hanc aũ ds stultam fecit: possibi
le fore declarando. atq̃ faciendo. q̃ illa impos
sibile iudicat, Nam quia. qi. vere sapiam mũ
di stultam fecit deus: q̃ p stulticiam saluat
credentes. ⁊ placuit ei facere. ⁊ hoc ẋ q̃ ait.
Nam placuit deo. ex beneplacito enim ẋ. sal
uos facere credentes. ⁊ hoc: p stulticiã pdicõis.
i. p predicatores imprios: in mundana sapia.
qui stulti iudebantur. vel p stulticiã pdicõis.
i. p rem pdicatam q̃ stulta iudetur. sic ẋ passior.

Ad 1 ce pola

Amb

Ad 1 ce 1 ce

Amb

Amb

Ad 1 ce 1 ce

Amb

Amb

Amb